

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

13. června 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Sítě a služby elektronických komunikací – Směrnice 2002/21/ES – Článek 2 písm. c) – Pojem ‚služba elektronických komunikací‘ – Přenos signálů – Internetová e-mailová služba – Služba Gmail“

Ve věci C-193/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nejvyšší správní soud spolkové země Severní Porýní-Vestfálsko, Německo) ze dne 26. února 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 19. března 2018, v řízení

Google LLC

proti

Bundesrepublik Deutschland,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. března 2019,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Google LLC H. Neumannem, B. Tavakolim a M. Wortmannem, Rechtsanwälte,
- za Bundesrepublik Deutschland C. Mögelinem a V. Janßen, jako zmocněnci
- za německou vládu T. Henzem a D. Klebsem, jako zmocněnci,
- za maďarskou vládu M. Z. Fehérem a G. Koósem, jako zmocněnci,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi G. Braunem a L. Nicolae, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009 (Úř. věst. 2009, L 337, s. 37) (dále jen „rámcová směrnice“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Google LLC a Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Německo) ohledně rozhodnutí Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (Spolková agentura pro elektrické, plynofikační, telekomunikační, poštovní a železniční sítě, Německo) (dále jen „BNetzA“), kterým bylo konstatováno, že e-mailová služba Gmail společnosti Google je telekomunikační službou, a společnost Google byla tudíž vyzvána ke splnění své ohlašovací povinnosti pod hrozbou penále.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 10 odůvodnění rámcové směrnice zní:

„Definice ‚služby informační společnosti‘ v článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti [(Úř. věst. 1998, L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. 1998, L 217, s. 18; Zvl. vyd. 13/21, s. 8)] zahrnuje širokou škálu hospodářských činností, které probíhají on-line. Většina těchto činností nespadá do oblasti působnosti této směrnice, protože nespočívají zcela nebo převážně v přenášení signálů po sítích elektronických komunikací. Tato směrnice se vztahuje na hlasové telefonní služby a služby přenosu elektronické pošty. Tým podnik, například poskytovatel služby Internetu, může nabízet jak služby elektronických komunikací, jako je například přístup na Internet, tak služby, na které se tato směrnice nevztahuje, jako je poskytování obsahu využívající Internet.“

- 4 Článek 2 písm. c) rámcové směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

[...]

- c) ‚službou elektronických komunikací‘ rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové vysílání, s výjimkou služeb poskytujících obsah nebo vykonávajících redakční dohled nad obsahem přenášeným prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací; pojem nezahrnuje služby informační společnosti, jak jsou definovány v článku 1 [směrnice 98/34], které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.“

5 Článek 8 rámcové směrnice, nadepsaný „Cíle politiky a regulační zásady“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby při plnění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a ve zvláštních směrnících přijímaly vnitrostátní regulační orgány veškerá přiměřená opatření, která směřují k dosažení cílů stanovených v odstavcích 2, 3 a 4. Taková opatření musí být přiměřená daným cílům.

Pokud článek 9 týkající se rádiových frekvencí nestanoví jinak, členské státy zohlední v nejvyšší možné míře požadavek technologické neutrality předpisů a zajistí, aby při provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a zvláštních směrnících, zejména těch, jež mají zajistit účinnou hospodářskou soutěž, postupovaly vnitrostátní regulační orgány stejně.

[...]

2. Vnitrostátní regulační orgány podporují hospodářskou soutěž při zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a přiřazených zařízení a doplňkových služeb mimo jiné tím, že:

[...]

b) zajišťují, aby nedocházelo k narušování nebo omezování hospodářské soutěže v odvětví elektronických komunikací, včetně přenosu obsahu;

[...]

4. Vnitrostátní regulační orgány prosazují zájmy občanů Evropské unie mimo jiné tím, že:

[...]

b) zajišťují vysokou úroveň ochrany spotřebitelů při obchodních jednáních s dodavateli, zejména zajišťováním dostupnosti jednoduchých a nenákladných postupů pro řešení sporů, které provádí subjekt nezávislý na zúčastněných stranách;

c) přispívají k zajištění vysoké úrovně ochrany osobních údajů a soukromí;

[...]“

Německé právo

6 Ustanovení § 3 Telekommunikationsgesetz (zákon o telekomunikacích) ze dne 22. června 2004 (BGBl. 2004 I, s. 1190), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „TKG“), zní:

„Pro účely tohoto zákona se:

[...]

17a. ‚veřejně dostupnými telekomunikačními službami‘ rozumí telekomunikační služby, které jsou k dispozici veřejnosti;

[...]

22. ‚telekomunikací‘ rozumí technický proces odeslání, přenosu a přijetí signálů prostřednictvím telekomunikačních zařízení;

23. ‚telekomunikačními zařízeními‘ rozumí technická zařízení a systémy, jimiž lze vysílat, předávat, přenášet, přijímat, směřovat nebo kontrolovat elektromagnetické nebo optické signály identifikovatelné jako zprávy;
24. ‚telekomunikačními službami‘ rozumí služby obvykle poskytované za úplatu, které spočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové vysílání;

[...]

27. ‚telekomunikační sítě‘ rozumí soubor přenosových systémů, a popřípadě i spojovacích nebo směrovacích zařízení a jiných prostředků, včetně neaktivních síťových prvků, které umožňují přenos signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně družicových sítí, pevných okruhově nebo paketově komutovaných sítí, včetně Internetu, a mobilních pozemních sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace;

[...]“

- 7 Ustanovení § 6 odst. 1 TKG zní:

„Kdo pro obchodní účely provozuje veřejné telekomunikační sítě nebo poskytuje veřejně dostupné telekomunikační služby, je povinen neprodleně ohlásit regulačnímu orgánu zahájení, změnu či ukončení své činnosti i změny týkající se jeho společnosti. Ohlášení se provádí písemně.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 8 Společnost Google, která má sídlo ve Spojených státech amerických, provozuje kromě stejnojmenného internetového vyhledávače též mimo jiné e-mailovou službu prostřednictvím Internetu, zvanou Gmail, která je v Německu provozována dočasně pod názvem GoogleMail.
- 9 Společnost Google také v Německu provozuje vlastní síťovou infrastrukturu napojenou na Internet, zejména několik vysokokapacitních sítí spojujících metropolitní oblasti.
- 10 Gmail je tzv. službou „mimo nabídku poskytovatele internetového připojení“ („mimo nabídku ISP“), tedy službou dostupnou na Internetu bez účasti tradičního komunikačního operátora.
- 11 Gmail poskytuje uživatelům službu, která jim umožňuje mimo jiné odesílat a přijímat e-maily a data na Internetu. K používání této služby si musí uživatel nejprve zřídit e-mailový účet, čímž získá adresu, která ho identifikuje jako odesílatele a příjemce e-mailů. Uživateli je přístup k této službě umožněn tak, že se připojí ke svému účtu, ať už přímo na webové stránce provozované společností Google (<https://mail.google.com>) s použitím webového prohlížeče, který mu poskytne přístup k rozhraní pro použití funkcí odesílání a přijímání pošty, ale také funkcí editace, ukládání či třídění e-mailů, anebo prostřednictvím e-mailového programu instalovaného na jeho koncovém zařízení (e-mailový klient).
- 12 Předkládající soud uvádí, že v rámci služby Gmail se obsah pošty a dat nezmění, nýbrž se rozloží na několik různých datových paketů, které jsou příjemci doručovány prostřednictvím komunikačních protokolů standardizovaných pro e-mailové služby, jako jsou *Transmission Control Protocol – Internet Protocol* (primární přenosový protokol – protokol síťové vrstvy, TCP-IP) a *Simple Mail Transfer Protocol* (jednoduchý protokol pro přenos pošty, SMTP). Technicky vzato vytvoří uživatel obsah e-mailu – ať už ve svém vyhledávači nebo v programu e-mailový klient – a určí jednoho či více příjemců; poté tento e-mail předá společnosti Google zahájením procesu odesílání.

- 13 K doručení tohoto e-mailu jeho příjemci provozuje společnost Google e-mailové servery, které provedou nezbytné informatické zpracování k identifikaci cílového serveru s pomocí *Domain Name System* (systém doménových jmen, DNS) a k odeslání datových paketů. Cesta těchto paketů různými podsítěmi Internetu provozovanými třetími subjekty je dynamická a může se neustále měnit, aniž by tato skutečnost byla odesílajícímu uživateli známa nebo ji mohl ovlivnit. Při přijetí je e-mail cílovým serverem uložen a uchován ve schránce elektronické pošty, do níž může příjemce vstoupit různými způsoby. Cesta, kterou musí e-maily na Internetu projít, může být i kratší, pokud si je zasílají uživatelé využívající služeb téhož poskytovatele.
- 14 Agentura BNetzA zastává názor, že se v případě služby Gmail jedná o „telekomunikační službu“ ve smyslu § 6 odst. 1 TKG, ve spojení s § 3 bodem 24 TKG, a že tedy pro ni platí povinnost ohlásit ji agentuře.
- 15 Rozhodnutím ze dne 2. července 2012 tedy agentura BNetzA na základě § 126 TKG formálně konstatovala, že v případě služby Gmail provozuje společnost Google telekomunikační službu, a vyzvala ji ke splnění ohlašovací povinnosti podle TKG pod hrozbou penále. Stížnost společnosti Google proti tomuto rozhodnutí byla rozhodnutím agentury BNetzA ze dne 22. prosince 2014 zamítnuta jako neopodstatněná.
- 16 Dne 23. ledna 2015 podala společnost Google žalobu k Verwaltungsgericht Köln (Správní soud v Kolíně, Německo), kterou se domáhala zrušení posledně uvedeného rozhodnutí; tato žaloba byla rozsudkem ze dne 11. listopadu 2015 zamítnuta.
- 17 Uvedený soud v daném případě dovedl, že služba Gmail je „telekomunikační službou“ ve smyslu § 6 odst. 1 TKG, ve spojení s § 3 bodem 24 tohoto zákona, tzn. službou obvykle poskytovanou za úplat, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Ústřední znak této definice, a sice „přenos signálů“, podle něj úzce souvisí s pojmem „telekomunikace“, který je v § 3 bodě 22 TKG definován jako technický proces odeslání, přenosu a přijetí signálů prostřednictvím telekomunikačních zařízení, přičemž tato telekomunikační zařízení jsou v souladu s § 3 bodem 23 TKG definována jako technická zařízení a systémy, jimiž lze vysílat, předávat, přenášet, přijímat, směřovat nebo kontrolovat elektromagnetické nebo optické signály identifikovatelné jako zprávy.
- 18 Podle Verwaltungsgericht Köln (Správní soud v Kolíně) totiž společnost Google umožňuje uživatelům služby Gmail internetovou e-mailovou komunikaci pomocí internetového rozhraní nebo prostřednictvím programu „e-mailový klient“ instalovaného na jejich koncových zařízeních připojených k Internetu. Skutečnost, že přenos signálů probíhá zásadně přes otevřený Internet, a že ho tedy zajišťují poskytovatelé internetového připojení (dále jen „ISP“), a nikoli sama společnost Google, podle uvedeného soudu nebrání zařazení služby Gmail mezi telekomunikační služby. Poskytování přenosu signálů ze strany ISP je podle něj přičitatelné společnosti Google, neboť si tato společnost ve skutečnosti toto poskytování přenosu signálů přisvojuje ke sledování vlastních cílů, zejména proto, že svým informatickým zpracováním zásadně přispívá k fungování telekomunikačního procesu. Tentýž soud má za to, že k zodpovězení otázky, zda určitá služba zcela nebo převážně spočívá v přenosu signálů, není namístě provádět ryze technickou analýzu. Poskytování přenosu signálů je podle něj těžištěm služby Gmail. Při kvalitativním hodnocení vystupuje do popředí komunikace s dalšími uživateli napříč prostorem, a tudíž samotný proces telekomunikace, zatímco ostatní složky týkající se obsahu služby nemají samy o sobě žádný význam.
- 19 Tento soud se rovněž domnívá, že občanskoprávní odpovědnost společnosti Google ve vztahu k uživatelům za poskytování přenosu signálů ze strany ISP není rozhodující, a poukazuje na to, že je služba Gmail nabízena za úplat. Ačkoli jsou totiž e-mailové služby nabízeny uživateli – přinejmenším v základní verzi – zdarma, obvykle jsou financovány prostřednictvím reklamy či z jiných nepřímých příjmů.

- 20 Společnost Google podala proti rozsudku Verwaltungsgericht Köln (Správní soud v Kolíně) odvolání k předkládajícímu soudu, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nejvyšší správní soud spolkové země Severní Porýní-Vestfálsko, Německo).
- 21 Společnost Google před předkládajícím soudem tvrdí, že služba Gmail není telekomunikační službou, neboť tato služba neemituje žádné signály. Podle ní služba Gmail, coby e-mailová služba, samozřejmě předpokládá přenos signálů podobně jako další služby mimo nabídku ISP, jako jsou například on-line bankovní operace. Přenos signálů, a to jak v případě přenosu dat mezi uživateli služby Gmail a e-mailovými servery společnosti Google, tak v případě přenosu dat mezi e-mailovými servery společnosti Google a e-mailovými servery jiných e-mailových služeb, však neprovádí sama společnost Google, nýbrž ISP. Poskytování přenosu signálů jí podle jejího názoru nelze ani přičítat, neboť tento přenos po otevřeném Internetu probíhá na principu „*best effort*“ („při nejlepší snaze“). Nad procesem přenosu signálů tedy dle vlastních slov není schopna vykonávat kontrolu, ať už faktickou či právní.
- 22 Podle společnosti Google rovněž skutečnost, že sama provozuje vlastní síťovou infrastrukturu jako součást Internetu, není v tomto ohledu relevantní, a to ani *de facto* ani *de iure*. Tato infrastruktura podle ní byla zavedena hlavně k poskytování datově náročných služeb, jako je „vyhledávání Google“ a „YouTube“, ale není nezbytná k provozování služby Gmail, i když je užívána i pro tento účel. Společnost Google konečně zdůrazňuje, že služba Gmail zpravidla není nabízena za úplatu, nýbrž je uživatelům poskytována zdarma, a že je pouze z menší části financována prostřednictvím reklamy umístované na internetovou stránku služby Gmail.
- 23 Agentura BNetzA tvrdí, že k tomu, aby byla poskytovaná služba kvalifikována jako „telekomunikační služba“, musí být jejím předmětem – v rámci jejího technického fungování – převážně přenos signálů. To podle ní platí i pro službu Gmail, neboť zaslání e-mailů odesílatelem příjemci je možné pouze prostřednictvím přenosu signálů. Podle agentury BNetzA není nutné, aby poskytovatel služby sám prováděl přenos signálů nebo aby alespoň vykonával kontrolu nad přenosem signálů prováděným třetím subjektem. Podle ní je rozhodující pouze to, že je dán přenos signálů coby technický aspekt.
- 24 Agentura BNetzA dodává, že i kdyby byla požadována kontrola nad přenosem signálů prováděným třetím subjektem, je tato podmínka splněna, protože společnost Google provozuje vlastní e-mailové servery. E-mailové servery totiž podle agentury BNetzA přiřazují fyzické adresy *Internet Protocol* (IP) [internetový protokol (IP)] k e-mailovým adresám, společnost Google autentizuje odesílatele a případně též příjemce e-mailu pomocí hesla, e-mailové adresy či identifikačního čísla, a směřuje přenos signálů prostřednictvím internetových protokolů, které jsou používány v míře dostatečné na to, aby jí umožňovaly provádět kontrolu. Společnost Google podle ní konečně provozuje sama vlastní síťovou infrastrukturu napojenou na Internet, která je používána rovněž pro účely přenosu signálů pro službu Gmail.
- 25 Za těchto podmínek se Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nejvyšší správní soud spolkové země Severní Porýní-Vestfálsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být definiční znak ‚služba [...], která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací‘, který je uveden v čl. 2 písm. c) [rámcové směrnice], vykládán v tom smyslu, že zahrnuje nebo může zahrnovat rovněž internetové e-mailové služby, které jsou poskytovány prostřednictvím otevřeného Internetu a samy nezajišťují přístup k Internetu?
- a) Musí být tento definiční znak vykládán zejména v tom smyslu, že je třeba již informatické zpracování, které poskytovatel takovéto e-mailové služby provádí prostřednictvím svých e-mailových serverů tím, že e-mailovým adresám přiřazuje IP adresy příslušných fyzických přípojek a na bázi různých protokolů z rodiny internetových protokolů odesílá nebo naopak přijímá v otevřeném Internetu e-mail, rozložené na datové pakety, považovat za ‚přenos signálů‘, nebo představuje ‚přenos signálů‘ až předávání těchto datových paketů přes Internet, který zajišťují [ISP]?

- b) Musí být tento definiční znak vykládán zejména v tom smyslu, že je předávání e-mailů, rozložených na datové pakety, prostřednictvím otevřeného Internetu, které zajišťují [ISP], přičitatelný poskytovateli takové e-mailové služby, takže i ten poskytuje službu, která spočívá v ‚přenosu signálů‘? Za jakých podmínek případně přichází taková přičitatelnost v úvahu?
- c) V případě, že poskytovatel takovéto e-mailové služby buď sám přenáší signály, nebo mu alespoň může být přičten přenos signálů uskutečněný [prostřednictvím ISP], může být tento definiční znak vykládán zejména v tom smyslu, že takováto e-mailová služba bez ohledu na případné dodatečné funkce, jako je editování, ukládání a třídění e-mailů a správa kontaktů, a bez ohledu na technické úsilí, které poskytovatel vynaložil v souvislosti s jednotlivými funkcemi, také ‚zcela nebo převážně‘ spočívá v přenosu signálů, protože při posuzování jejího fungování z hlediska uživatelů stojí v popředí její komunikační funkce?
- 2) V případě, že definiční znak uvedený v otázce 1 musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nezahrnuje internetové e-mailové služby, které jsou poskytovány prostřednictvím otevřeného Internetu a samy nezajišťují přístup k Internetu, může být tento znak přesto výjimečně naplněn tehdy, pokud poskytovatel takovéto služby zároveň provozuje vlastní síť elektronických komunikací napojené na Internet, které v každém případě mohou být využívány i pro účely e-mailové služby? Za jakých podmínek to případně připadá v úvahu?
- 3) Jakým způsobem má být vykládán definiční znak ‚obvykle poskytovaná za úplatu‘, který je uveden v čl. 2 písm. c) [rámcové směrnice]?
- a) Vyžaduje tento definiční znak zejména, aby uživatelé hradili poplatek, nebo může úplata spočívat i v poskytnutí jiného protiplnění ze strany uživatelů, které je v hospodářském zájmu poskytovatele služby a které spočívá například v tom, že uživatelé aktivně poskytují své osobní či jiné údaje nebo že poskytovatel služby tato data při využívání služby získává jiným způsobem?
- b) Vyžaduje tento definiční znak zejména, aby úplatu nutně hradily osoby, které mají ze služby prospěch, nebo může postačovat i částečné nebo úplné financování služby třetími osobami, třeba prostřednictvím reklamy umístěné na internetové stránce poskytovatele služby?
- c) Vztahuje se zejména pojem ‚obvykle‘ v tomto kontextu na okolnosti, za nichž poskytovatel konkrétní služby tuto službu poskytuje, nebo na okolnosti, za nichž jsou totožné nebo srovnatelné služby obecně poskytovány?“

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- 26 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být čl. 2 písm. c) rámcové směrnice vykládán v tom smyslu, že taková internetová e-mailová služba, která nezajišťuje přístup k Internetu, jako je služba Gmail poskytovaná společností Google, je službou spočívající zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací vzhledem k informatickému zpracování, které poskytovatel této služby provádí prostřednictvím svých e-mailových serverů jednak tím, že e-mailovým adresám přiřazuje IP adresy koncových zařízení, a jednak tím, že do otevřeného Internetu odesílá nebo z něj přijímá datové pakety odpovídající těmto e-mailům. Pro případ záporné odpovědi se předkládající soud rovněž táže, zda a případně za jaké podmínky lze přesto usuzovat, že poskytovatel takové internetové e-mailové služby provádí přenos signálů nebo že mu může být přenos signálů přičten, pokud mimoto provozuje vlastní síť elektronických komunikací napojené na Internet, které mohou být používány pro účely této služby.

- 27 Nejprve je třeba připomenout, že pojem „služba elektronických komunikací“ je v čl. 2 písm. c) rámcové směrnice vymezen pozitivně i negativně a že tato definice byla převzata v obdobném znění do čl. 1 bodu 3 směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 249, s. 21; Zvl. vyd. 08/02, s. 178) (rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, UPC Nederland, C-518/11, EU:C:2013:709, body 36 a 37).
- 28 V článku 2 písm. c) rámcové směrnice je totiž služba elektronických komunikací definována zaprvé jako „služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové vysílání“.
- 29 V tomtéž ustanovení je zadruhé upřesněno, že jsou z pojmu „služba elektronických komunikací“ jednak vyňaty „služby poskytující obsah nebo vykonávající redakční dohled nad obsahem přenášeným prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací“ a jednak, že tento pojem nezahrnuje „služby informační společnosti, jak jsou definovány v článku 1 [směrnice 98/34], které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací“.
- 30 V bodě 5 odůvodnění rámcové směrnice se v tomto ohledu mimo jiné uvádí, že konvergence odvětví telekomunikací, médií a informačních technologií znamená, že všechny přenosové sítě a služby by měly být předmětem jediného předpisového rámce a že při vytváření tohoto rámce je nezbytné oddělit regulaci přenosu od regulace obsahu.
- 31 Jak již uvedl Soudní dvůr, jednotlivé směrnice tvořící nový předpisový rámec pro služby elektronických komunikací, konkrétně rámcová směrnice a směrnice 2002/77, tedy jasně rozlišují mezi výrobou obsahu, která s sebou nese redakční odpovědnost, a přenosem obsahu, který veškerou redakční odpovědnost vylučuje, s tím, že na obsah a jeho přenos se vztahují odlišné právní úpravy, které sledují vlastní cíle (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. listopadu 2013, UPC Nederland, C-518/11, EU:C:2013:709, bod 41, a ze dne 30. dubna 2014, UPC DTH, C-475/12, EU:C:2014:285, bod 36).
- 32 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že k tomu, aby určitá služba spadala pod pojem „služba elektronických komunikací“, musí v sobě zahrnovat přenos signálů, přičemž to, že k přenosu signálu dochází prostřednictvím infrastruktury, která poskytovateli služeb nepatří, nemá význam pro kvalifikaci povahy služby, neboť v této souvislosti je důležitá pouze skutečnost, že je tento poskytovatel vůči konečným uživatelům odpovědný za přenos signálu, který jim zajišťuje poskytování služby, kterou si předplatili (rozsudek ze dne 30. dubna 2014, UPC DTH, C-475/12, EU:C:2014:285, bod 43).
- 33 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí a z písemných vyjádření předložených Soudnímu dvoru vyplývá, že společnost Google nabízí mimo jiné e-mailovou službu (Gmail) umožňující majiteli e-mailového účtu Gmail odesílat a přijímat e-maily buď prostřednictvím internetového vyhledávacího programu s použitím webového rozhraní, které mu za tím účelem poskytuje společnost Google, nebo prostřednictvím programu „e-mailový klient“. Ve věci v původním řízení se však jedná pouze o internetovou e-mailovou službu.
- 34 Je nesporné, že poskytovatel takové internetové e-mailové služby, jako je služba Gmail, provádí přenos signálů. Společnost Google na jednání před Soudním dvorem potvrdila, že v rámci poskytování své e-mailové služby odesílá do otevřeného Internetu a přijímá z něj – prostřednictvím e-mailových serverů – datové pakety odpovídající e-mailům, které navzájem odesílají a přijímají majitelé e-mailových účtů Google.
- 35 Z toho však nelze dovozovat, že by úkony prováděné společností Google k zajištění fungování její internetové e-mailové služby byly „službou elektronických komunikací“ ve smyslu čl. 2 písm. c) rámcové směrnice, neboť tato služba nespočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

- 36 Jak mimo jiné uvedla Evropská komise ve svém písemném vyjádření, přenos signálů nezbytných pro fungování jakékoli internetové e-mailové služby totiž zajišťují hlavně na jedné straně ISP odesílatelů a příjemců e-mailů a případně poskytovatelů internetových e-mailových služeb a na druhé straně správci různých sítí tvořících otevřený Internet, a ti nesou za tento přenos odpovědnost ve smyslu rozsudku ze dne 30. dubna 2014, UPC DTH (C-475/12, EU:C:2014:285, bod 43).
- 37 Skutečnost, že poskytovatel internetové e-mailové služby aktivně zasahuje do úkonů odesílání a přijímání zpráv, ať už tím, že e-mailovým adresám přiřazuje IP adresy koncových zařízení, nebo tím, že tyto zprávy rozkládá na datové pakety a odesílá je do otevřeného Internetu nebo je z něj přijímá za účelem jejich doručení příjemcům, se nejeví být dostatečná pro to, aby mohla být tato služba z technického hlediska považována za službu spočívající „zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací“ ve smyslu čl. 2 písm. c) rámcové směrnice.
- 38 E-mailová služba Gmail tedy nemůže být kvalifikována jako „služba elektronických komunikací“ ve smyslu čl. 2 písm. c) rámcové směrnice, chybí-li další skutečnost prokazující odpovědnost společnosti Google ve vztahu k majitelům e-mailových účtů Gmail při přenosu signálů nezbytných pro fungování této služby, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu,
- 39 Tento závěr konečně nelze zpochybnit tím, že společnost Google vedle toho provozuje v Německu vlastní síť elektronických komunikací.
- 40 Skutečnost, že společnost Google musí být jakožto provozovatel vlastních sítí elektronických komunikací považována za poskytovatele služeb elektronických komunikací a může jako taková podléhat oznamovací povinnosti podle čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro síť a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337), ve znění směrnice 2009/140, totiž nemůže znamenat, že by takto musely být kvalifikovány všechny služby, které na Internetu poskytuje, přestože nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů.
- 41 Vzhledem k předchozím úvahám je třeba na první a druhou otázku odpovědět tak, že čl. 2 písm. c) rámcové směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že taková internetová e-mailová služba, která nezajišťuje přístup k Internetu, jako je služba Gmail poskytovaná společností Google, nespočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, a není tedy „službou elektronických komunikací“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Ke třetí otázce

- 42 S ohledem na odpověď podanou na první a druhou otázku není namístě odpovídat na třetí otázku.

K nákladům řízení

- 43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že taková internetová e-mailová služba, která nezajišťuje

přístup k Internetu, jako je služba Gmail poskytovaná společností Google LLC, nespočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, a není tedy „službou elektronických komunikací“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Podpisy.